

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 5
15. května 2012

Milí přátelé,

polovina měsíce je za námi, a to je tradičně čas, kdy vám přinášíme nové vydání Bulletinu. Je symbolické, že je dnešní den zároveň vyhrazen Mezinárodnímu dni rodin. OSN o tom rozhodlo na

svém Valném shromáždění v roce 1993.

Podpora rodiny je ústředním tématem mnoha sociálních služeb naší Charity. O podporu rodiny a zdravého, láskyplného vztahu rodičů s dětmi usiluje také Program na podporu rodičovských kompetencí matek v azylových domech Arcidiecézní charity Praha, který podpořilo Ministerstvo práce a so-

ciálních věcí. O jeho výsledcích vás v Bulletinu pravidelně informujeme – dnes se díky příběhu naší klientky můžete dozvědět, jak rodičům a dětem pomáhá videotrénink interakcí.

S přáním všeho dobrého vám i vašim rodinám

Mgr. Eva Hradečná
metodička sociálních služeb

CHARITNÍ DÍLO V HLAVNÍ ROLI MEZINÁRODNÍHO SETKÁNÍ V ČERNÍNSKÉM PALÁCI

EXKLUZIVNÍ
REPORTÁŽ

Famfáry pěti trubačů rozezněly Černínský palác a zahájily významné setkání, které se uskutečnilo v pátek 11. května. Slavnostní atmosféře bylo přítomno 200 hostů, účastníků mezinárodní konference „Charitní dílo pražské arcidiecéze ve světě“. Charita Praha ji pořádala v rámci oslav znovuoživení Arcibiskupství pražského. Ojedinelá akce se konala za účasti kardinála Dominika Duky a záštitu nad ní převzal 1. místopředseda vlády a ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. (Pokračování na str. 2)

Klienti Domova pro seniory Mukařov vzpomínají na výlet do Sázavy.

Čtěte na straně 6.

POZVÁNKA na Noc kostelů

Během *Noci kostelů*, která se koná 1. června 2012, se v pražské arcidiecézi otevře více než 200 kostelů, v celé republice je to přes 1 000. Bohatý program, který má přiblížit křesťanskou víru a tradici, připravují nejen ty kostely a farnosti, které se zúčastnily minulých ročníků, ale také mnohé další. První červnový páteční večer lze, tak jako v minulých letech, očekávat bohatý program určený především pro ty, kdo do kostela běžně nechodí.

Noc kostelů se letos uskuteční nejen v celé České republice, ale také v Rakousku, na Slovensku, v Německu či Nizozemí.

Více informací najdete na
www.nockostelu.cz
www.apha.cz

(Dokončení ze str. 1)

Prezident Charity Praha pater Vojtěch Eliáš, který celou akcí prováděl, setkání zahájil a přivítal všechny přítomné nejen ze všech koutů naší republiky, ale i ze vzdálených oblastí, které mají s pražskou arcidiecí duchovní spojení zejména skrze její misijní a charitativní působení. Velké televizní obrazovky na stěnách Velkého sálu umožňovaly účastníkům vidět do tváří všech hostů.

TŘI PILÍŘE CÍRKVE

Úvodní slovo dostal ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg, který zdůraznil, že charitní dílo „je přínosem nejen příjemcům v té které oblasti, ale vlastně i nám samotným a celé naší zemi.“ Na pana ministra navázal kardinál Dominik Duka: „Oslavy 450 let znovuoobnovení arcibiskupství jsou zároveň oslavami jednoho ze tří základních pilířů církve, kterým je vedle liturgie a katecheze také diakonie – služba druhému člověku.“ Povýšil tak práci Charity na hlavního oslavence tohoto významného dne.

P. Eliáš poté předal slovo paní Mileně Vicenové, velvyslankyni ČR při EU, která všem připomněla, že i budova Černínského paláce, kde se toho dne všichni sešli, sloužila dřív také chudým. Její závěrečná slova, že podílem na charitním díle se vrcholnými velvyslanci stávají všichni z nás, jistě povzbudila pracovníky Charity i všechny dárci.

ŠÁL NA DŮKAZ ÚCTY

Poté se již mezi řečníky střídali vzácní hosté z Indie, Ugandy, Běloruska a ze Zambie, kteří přijali

pozvání pana kardinála Duky a zúčastnili se oslav pražské arcidiecéze. Sestra Maria Goretti, indická zakladatelka programu Adopce na dálku* v ČR, představila historii celého programu a zdůraznila, že jeho hlavním cílem je „dát budoucnost chudým dětem“. S projekty Charity Praha v Ugandě seznámil posluchače biskup Joseph Antony Zziwa z diecéze Kiyinda-Mityana. Poděkování dárcům z ČR za pomoc potřebným nejen v Indii, ale i v Africe a východní Evropě vyjádřil

i sám velvyslanec Indie J. E. Venkatesana Ashok, jehož slova potvrdil také arcibiskup Bernard Moras z Bangaloru. Arcibiskup Moras ocenil kardinála Dominika Duku tradičním indickým způsobem, kdy mu ramena pokrýl vyšívaným šálem na důkaz úcty a vděčnosti za podporu.

HRDOST NA CHARITNÍ DÍLO

Biskup Vladyslaw Blin z Vitebska vyprávěl ve svém projevu příběh běloruského chlapce z dětského domova, který jej

místo čokolády prosil o to, ať jej má rád. Právě umění milovat je podle slov Vladyslawa Blina to nejdůležitější v životě člověka.

Před přestávkou se k přítomným obrátil ještě ředitel Charity Praha Jaroslav Němec, který stejně jako všichni ostatní řečníci poděkoval za finanční i duchovní podporu a popřál nám všem, abychom si „charitního díla vážili, žehnal mu Bůh a byli jsme na něj hrdí.“

POMOC DÍTĚTI I KOMUNITĚ

O přestávce se měli všichni možnost osobně setkat a popovídat si se vzácnými hosty. Při té příležitosti uvedl biskup Derek Fernandes z diecéze Karwar: „Jsem skutečně rád, že mám možnost zúčastnit se slavností obnovení pražské arcidiecéze a setkat se nejen se svými kolegy z jiných zemí a diecézí, ale dnes zejména s českými dárci, kteří přispívají k lepšímu životu potřebných lidí v rozvojových zemích. Chtěl bych vám všem poděkovat a připomenout, že pomocí jednomu dítěti pomáháte nejen jemu, ale i celé jeho rodině a potažmo komunitě.“

Po přestávce kromě indického biskupa Dereka seznámili s projekty Charity Praha ve svých diecézích ještě biskup Robert Miranda z Gulbargy, biskup Gerald Lobo z Shimogy a generální vikář Albert Sakala ze zambijské diecéze Solwezi.

Na závěr celé akce byl dán prostor dotazům z řad účastníků, kteří se tak mohli ještě více dozvědět o dopadech charitního díla přímo v místech realizace. □

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

VE ZKRATCE

POŽEHNÁNÍ STACIONÁŘE V ODOLEŇ VODĚ

Pražský pomocný biskup Karel Herbst požehnal 4. května denní stacionář pro seniory a dlouhodobě nemocné v Odoleně Vodě. Během slavnosti poděkovala Charitě mezi jinými také starostka města Dita Výborová, která současně ujistila o podpoře města tomuto projektu. Zařízení, které provozuje Farní charita Neratovice, zajistí pobyt, odbornou péči a program pro klienty z města Odolena Voda a okolí.

Zleva Vladimíra Janurová, Miloslava Machovcová, ředitelka Farní charity Neratovice, Iveta Vlčková

CHARITA V NERATOVICÍCH ZNÁ SVOU NEJLEPŠÍ SESTRU A PEČOVATELKU

Přes 120 klientů se sešlo 3. května na 5. setkání klientů a přátel Farní charity Neratovice. Jako každý rok byla vyhlášena nejlepší zdravotní sestra a pečovatelka roku. Letos sestřička Vladimíra Janurová ze střediska Černošice a pečovatelka Iveta Vlčková ze střediska Kostelec nad Labem. Jako host přišel pan starosta obce Libiš Zdeněk Mráz, místostarostka obce Obří-

ství paní Renáta Šulcová a zástupkyně firmy Hartmann Rico, která pro klienty přivezla věcné dárčky.

ŠKOLENÍ V DOMOVĚ PRO SENIORY MUKAŘOV

V Domově pro seniory Mukařov proběhlo školení zaměřené na práci s méně pohyblivými klienty. Seminář vedly pracovnice z Centra pro tělesně postižené Fatima. „Naši pracovníci ocenili především zkušenosti z praxe a praktické ukázky,“ říká vedoucí Domova Lucie Pešlová.

ALFABETIZACE DOSPĚLÝCH V ZAMBII

Na školách v Zambii organizuje Arcidiecézní charita Praha jedenkrát týdně třídy pro zvýšení gramotnosti dospělých. Na jedné z těchto škol bylo z důvodu velké účasti jejich pořádání zvýšeno na třikrát týdně.

PRVNÍ PLODY EVROPSKÉHO ROKU DOBROVOLNICTVÍ V CARITAS VITEBSK

Partneři Charity Praha v běloruském Vitebsku usilují o zesílení dobrovolnické služby. Vyzvali také děti ze sociálně slabých rodin, které jsou podporovány českými dárci v rámci programu Adopce na dálku. První příležitost nezištně pomoci ještě potřebnějším se naskytne zřejmě již v květnu – při

sběru hraček pro děti z dětských domovů.

POKRAČUJÍ PŘÍPRAVY NA LETNÍ TÁBOR V BĚLORUSKU

Přípravy letního tábora pro děti v Bělorusku jsou v plném proudu. Jednou z vedoucích bude i devatenáctiletá Anastazia Duchovič, sekretářka mateřské školky ve Vitebsku, která jako dobrovolnice Caritas Vitebsk dosud pomáhala zejména při organizování vánočních večírků každoročně pořádaných pro děti ze sociálně slabých rodin.

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA VYDALA VÝROČNÍ ZPRÁVU ZA ROK 2011

Výroční zpráva Arcidiecézní charity Praha je poděkováním všem, kteří se svou prací, finančním příspěvkem, materiální pomocí a duchovní podporou zasloužili o to, že mohlo dílo pražské Charity pokračovat i v roce 2011.

Zpráva je ke stažení na www.praha.charita.cz v sekci O Charitě Praha – Dokumenty.

NARKOTIZAČNÍ PŘÍSTROJ pro Českou nemocnici v Ugandě

Česká nemocnice v Ugandě, kterou provozuje Arcidiecézní charita Praha spolu se svými partnery, přijme darem narkotizační přístroj.

Může jít o použité, ale funkční zařízení, které např. vyřazuje ze svého provozu některá z českých nemocnic.

V České nemocnici v Ugandě byl dosud používán narkotizační přístroj Anemat N8 Chirana.

VIDEOTRÉNINK POMOHL: Nadávky vystřídalo čtení pohádek a popovídání

Paní Petra přišla do Azylového domu sv. Gerarda v Brandýse nad Labem v pátém měsíci těhotenství a s tříletým synem Pavlíkem. Předtím zažila trpkou zkušenost agresivity a násilí ze strany svého manžela. „Protože klientce partner sebral veškerou finanční hotovost a sama neměla žádné prostředky na cestu do našeho domu, pomohli jí naši pracovníci i se stěhováním,“ vzpomíná Pavel Houška, ředitel Azylového domu.

V počátcích pobytu se paní Petra chovala k synovi agresivně. Křičela na něj a sprostě mu nadávala. Její syn byl vývojově zanedbaný, nemluvil, sám občas upadal do záchvatů vzteku (stejně jako jeho matka). Klientka měla také občas problémy v komunikaci se zaměstnanci i ostatními klienty. Později se Petra svěřila sociál-

ní pracovníci s tím, že ji v dětství její matka nepouštěla ven a bila ji. „Sama klientka si se synem nepovídala, nehrála a nerozvíjela ho, protože nevěděla, že to má dělat, ani jak,“ popisuje Pavel Houška.

VIDEOTRÉNINK INTERAKCÍ

Vzhledem k výše zmíněným okolnostem bylo na základě porady v pracovním týmu rozhodnuto zajistit paní Petře a jejímu synovi pomoc od dalšího nezávislého odborníka. „Na základě dobrých zkušeností s metodou videotrénink interakcí, používanou v dalších azylových domech Arcidiecézní charity Praha, jsme oslovili videotréninku, která s klientkou začala pracovat na zlepšení komunikace s dítětem,“ vysvětluje Pavel Houška. „Po doporučení videotréninky jsme také částečně změnilí styl komunikace s klientkou.“ Pracovníci Azylového domu postupně nauči-

li klientku číst synovi před spaním pohádky, ukazovat si v knížkách a povídat si. Videotrénink paní Petře pomohl komunikovat lépe s jejím synem Pavlem, takže posílil i jejich vzájemný vztah.

PŘIPRAVENA NA SAMOSTATNÉ BYDLENÍ

S videotréninkou a její kamerou se paní Petra a malý Pavlík setkávali pravidelně dva měsíce. Během té doby došlo ke zlepšení matčina chování i zklidnění jejího syna. Paní Petra stále potřebuje podporu při zvládnutí své mateřské role. „Za poměrně krátkou dobu však velmi významně pokročila ve zvládnutí svých rodičovských povinností a kompetencí, proto se domníváme, že v krátké době již bude připravena na možnost samostatného bydlení se svým synem,“ uzavírá Pavel Houška. □

SVATBY PO UGANDSKU

Zajímavost

Louka poblíž sídla Charity v ugandském městečku Nebbi se zaplnila řadou bílých stanů se spoustou květin v barvě fialek a lilí. 219 manželských párů z farnosti Nebbi se tu totiž úspěšně pokusilo překonat rekord v počtu svateb v jeden den na jednom místě.

Všechny ugandské nevěsty byly oblečeny do obvyklé bílé a stejně tak jejich partneři měli tradiční černý oblek. Většina zvyků spojených se satebním dnem je zde v Ugandě stejná jako v Česku, ale existuje tu i několik výjimek. Například vzájemné krmení novomanželů. Tady v Ugandě je krměn pouze muž svou ženou, zatímco on sedí na židli a ona na zemi na rohožce. Tento zvyk mě do-

cela zaujal, proto jsem se zeptala jednoho z ženichů: „Vypovídá tato pozice něco o budoucím postavení ženy v manželství?“ Na jeho tváři se objevil úsměv, když odpovídal: „Ne, protože je to pouze vyjádření respektu k muži jakožto hlavě rodiny.“ Další zvláštností byl ke-

konci slavnosti hromadný odchod nevěst a jejich následný návrat v civilních šatech, což je zde zvykem z důvodu velmi horkého počasí.

Svatební veselí nekončilo se závěrem masové svatby, ale většinou v kruhu rodiny či přátel. Tak

jako svatba našeho charitního řidiče a jeho bratra, jež končila soukromou oslavou, na kterou jsem byla pozvána i já. Znovu jsem viděla porcování dortu a následné předávání dobrot nejen do rukou rodičů nevěsty a ženicha, jak je tomu většinou na českých svatbách, ale také dalším příbuzným, přátelům a kolegům z práce, takže jsem též ochutnávala. Dohromady tu bylo kolem 15 dortů. Mimo to jsme předávali našemu kolegovi hromadný dar za doprovodu tanečních rytmů ugandské hudby, kterou si tu lidé opravdu umí užít.

Marcela Krejčí
dobrovolnice Charity
Praha v Ugandě

PORADNA PRO LIDI V TÍSNĚ POMOHLA V KRIZOVÉ SITUACI

Před rokem založila Charita Praha Poradnu pro lidi v tísní. Pomohla od té doby stovkám klientů. Někteří žádali o podporu v těžkých krizových situacích, které vyžadovaly dlouhodobější řešení a spolupráci Poradny s dalšími charitními středisky. Nedávno zasahovali pracovníci Poradny při krizové situaci, do které se dostal 80letý pan Jaroslav z pražské Troji.

Po elektrickém zkratu v poškozeném prodlužovacím kabelu se vznítil čalouněný gauč v obývacím pokoji a oheň se rozšířil i do dalších místností. Hasiči pa-

na Jaroslava zachránili z hořícího bytu. Byl převezzen na akutní ambulanci do nedaleké nemocnice Na Bulovce. A tak začal jeho nešťastný příběh. Nevěděl si rady, neměl kde bydlet, neměl žádné prostředky.

KRIZOVÉ UBYTOVÁNÍ

Do případu se vložili sociální pracovníci z městské části Prahy 8. Kontaktovali charitní Poradnu pro lidi v tísní a domluvili krizové ubytování. „Pana Jaroslava přivezli z nemocnice rovnou do našeho Azylového domu sv. Terezie,“ říká Jan Matěj Bejček, sociální pracovník Poradny. „Z důvodu naplněné kapacity jsme pak panu Jaroslavovi poskytli ubytování

v Centru pro tělesně postižené Fatima, které naše organizace provozuje v Třeboradicích.“

Pracovníci Poradny byli s panem Jaroslavem během jeho pobytu ve Fatimě v kontaktu, aby mu poskytli potřebnou podporu. „Podařilo se nám vyjednat s městskou

částí Praha 8 mimořádnou okamžitou pomoc, aby pan Jaroslav mohl alespoň částečně pokrýt výdaje za vzniklé škody,“ informuje dále Jan Matěj Bejček.

NÁVRAT DOMŮ

Během několika týdnů se pan Jaroslav mohl vrátit do svého bytu. Majitel zajistil jeho vyčištění a úpravu. „Pan Jaroslav zakusil, jaké to je octnout se na dně. I přes svůj vysoký věk si však dokázal zachovat klidnou hlavu. Jsme rádi, že jsme mu mohli v jeho složité situaci pomoci. I nadále jsem s panem Jaroslavem v kontaktu v případě, že by cokoli potřeboval,“ uzavírá Jan Matěj Bejček. □

DOMÁCÍ ATMOSFÉRA VE STACIONÁŘI PRO SENIORY

Mnoho studentů přichází do Charity na zkušenou. V rámci studentských praxí se budoucí sociální pracovníci seznamují s tím, co obnáší provoz jednotlivých sociálních služeb. Jedna ze studentek, HANA DOSKOČILOVÁ, nám po skončení praxe napsala o své zkušenosti, kterou získala v našem Stacionáři pro seniory.

„Ten, kdo má alespoň malou praxi v sociálních službách, si dokáže představit celodenní stres, aby vše „šlapalo“ tak, jak má. Včas odvést klienty na aktivitu, dovést a připravit obědy, domluvit pedikúru, masáže a hlavně zvládnout to, když vám ráno

personál zavolá, že nemůže přijít.

Ale ve stacionáři v Renoirově ulici je to úplný opak. Chvillemi by se vám mohlo zdát, že se zde zastavil čas. Dýchne zde na vás domácí atmosféra, kterou personál vytváří svou vstřícností, úctou, každo-

denní péčí o klienty, pohodou a svým klidným jednáním. Nepocítíte tady žádný stres a chaos, jenž by doléhal na klienty. Podle mého úsudku a podle času, který jsem ve stacionáři mohla strávit, za což jsem velice ráda (po měsíci se mi ani do „normálního“ života ne-

chtělo), mohu potvrdit, že práce, kterou personál vykonává, je na profesionální úrovni a klientům dávají veškerou potřebnou péči, kterou si ve svém úctyhodném věku zaslouží. Každodenní aktivizací s klienty se snaží zlepšit nebo udržet jejich dosavadní schopnosti. Nikoho do ničeho „netlačí“, klienti dělají všechno podle svých možností.

Na závěr bych chtěla říci, že stacionář je vhodný pro každého, kdo chce, aby o něj bylo dobře postaráno a pro toho, kdo chce, aby si ho člověk vážil a měl k němu úctu i v seniorském věku.“

Hana Poskočilová
studentka 3. ročníku
sociální práce
VOŠ územně-správní
v Kladně □

KLIENTI DOMOVA PRO SENIORY MUKAŘOV VZPOMÍNÁJÍ NA VÝLET DO SÁZAVY

Zleva: Marie Venclová, Hana Hnilicová, klientky Domova pro seniory Mukařov během výletu do Sázavy

Ve čtvrtek 26. 4. 2012 v 9.00 hodin – přesně podle plánu – vyjžděla z brány charitního Domova pro seniory v Mukařově 4 auta a 9 obyvatel a jejich pečovatelky – směrem na východ. Cílem cesty byla Sázava – klášter sv. Prokopa. Po delší době „aprilového počasí“ se sluníčko umoudřilo a provázelo nás celý den, takže jsme mohli poznat jak řeku Sázavu, tak i celou krajinu kolem v plné její kráse. Na místě jsme byli za necelou hodinku.

Nejdříve jsme byli uvedeni do Severní zahrady a příjemně překvapeni pozorností personálu – totiž teplých pokrývek na jinak jistě studených lavičkách. Tam byl zahájen vlastní historický výklad o životě sv. Prokopa, začátcích kláštera. Ve středu zahrady byly odkryté základy prvního chrámu z 11. století z dob slovanských mnichů. Poté jsme prošli pod vysokým gotickým trojlodím s věží nikdy nedostavěného chrámu z dob císaře Karla IV. a vešli do poutního chrámu sv. Prokopa (velmi studeno). Bohatá výzdoba – vzácné velké obrazy. Při prochá-

zení ambity jsme viděli, že se zde odhalují kdysi zabílené fresky – příběh sv. Prokopa a Sázavského kláštera.

Poslední zastavení bylo u vysoké gotické věže, kde jsme vyslechli pověst o třech sázavských hvězdičkách z kamene. Jednu z nich dokonce někteří uviděli.

ŽIVIO K NAROZENINÁM

Zlatým hřebem zájezdu byl oběd v „Hostinci za vodou“ – v jídelně vyzdobené starobylými kuchyňskými pomůckami jako jsou džbánky, máselnice, formy na pe-

čivo atd. Ale hlavně tu mají dobré kuchaře, protože jídlo nám všem moc chutnalo. Takže takto posilněni a napojeni jsme ještě bleskově popřáli naší paní vedoucí „živio“ k narozeninám a na její počest ml-sali výborný dort. Takto posilněni jsme se vydali na zpáteční cestu a domů dorazili v přesně stanovenou dobu.

Děkujeme jak vedení Domova, tak i všem, kteří se jakýmkoli způsobem zasloužili o zdárný průběh celé akce, a doufáme, že nebyla poslední.

Marie Venclová
29. 4. 2012

VZPOMÍNKA NA VÝLET K SÁZAVSKÉMU KLÁŠTERU

*K Sázavě jsme vyjžděli...
Naše srdce rozjásaná
krásky vnímala den celý.
Z oblohy jak vymydlené
sluníčko se usmívalo.
Poznali jsme věci cenné,
– v pravdě mnoho nám to dalo!
O klášteře zajímavě
vyprávěla průvodkyně,
těž o dějích na Sázavě.
Klášteřa jsme prošli síně.
Potom všichni u oběda
velmi jsme si pochutnali.
Ani popsat se to nedá,
co jsme všechno prožívali!
Vřelé díky za tu cestu,
budem na ni vzpomínati!
Věřme, že k dalšímu městu
můžem jet se podívat!*

Hana Hnilicová, 26. 4. 2012